

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/58/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010157
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3516010157.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD., členov P. O. H. Y. O., v trestnej veci obžalovaného I. R. H. U., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. mája 2016 v Novom Meste nad Váhom takto

rozhodol:

Obžalovaní:

- 1) I. R., B.. XX.XX.XXXX P. W., O. X. V., Ž. XXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Ilava,
- 2) L. I., B.. XX.XX.XXXX P. L., O. X. Š. - P. Š., C. XXX/X, t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Ilava,

sú vinní, že

dňa 25.01.2016 v čase asi o 21:00 hod. v ubytovacom komplexe v areáli spol. Kodreta furniture, s.r.o. so sídlom prevádzky O. I. XX, T. po vzájomnej dohode cez neuzamknuté dvere vstúpili bez dovolenia užívateľa izby Z. R. do izby situovanej na 1. nadzemnom podlaží v uvedenej spoločnosti, ktorú izbu má pridelenú poškodený Z. R. za účelom ubytovania, kde po prehľadaní izby z kapsičky voľne položenej na posteli vzali 400,- Kč a 15,- Eur, pričom obaja obvinení boli vyrušení Z. R., ktorý obvinených okamžite vyzval, aby opustili jeho izbu, načo I. R. chytil v izbe voľne položený nôž čiernej farby s dĺžkou čepele 7,5 cm a začal s ním

-2-

manipulovať hrotom obráteným smerom ku hlave a hrudi Z. R., následne vzal do rúk nohavice patriace Z. R., položené na stole, a začal ich rezať so slovami „že keď niečo povieš, tak to s tebou dopadne tak isto“, potom vzal I. R. občiansky preukaz Z. R. a začal na ňom páliť roh, a taktiež Z. R. uviedol, „že takto to s tebou dopadne“, následne I. R. chytil do ruky kovový stojanový vešiak, ktorý bol v izbe, hrozil s ním poškodenému s tým, že dookola opakoval, že to „nesmie nikomu povedať, čo sa stalo, že nesmie volať ani na políciu, že to nesmie povedať ani vo firme, lebo keď niečo povie, tak potom uvidí, čo bude“ načo Z. R. dostal strach a chcel z izby ujsť, ale L. I. sa postavil pred dvere a nedovolil Z. R. opustiť izbu, tým, že mu zamedzil otvoriť dvere, načo poškodený v obave o svoj život a zdravie prisľúbil, že nikomu nič nepovie, len nech ho nechajú, následne L. I. vzal kábel a začal s ním biť Z. R., pričom po istom čase sa do izby cez dvere, ktoré neustále blokoval L. I., pretlačil Š. X., ktorý I.Š. R. H. L. I. potom z izby poškodeného Z. R. vyhodil, pričom svojim konaním I. R. a L. I. spôsobili Z. R. škodu vo výške asi 30,- Eur,

t e d a

- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a neoprávnene tam zotrvali,
- spoločným konaním násilím a hrozbou násilia iného nútili, aby niečo opomenul a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,
- spoločným konaním bez oprávnenia bránili inému užívať osobnú slobodu,

č í m s p á c h a l i

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný I. R.

Podľa § 41 ods. 1, § 189 ods. 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

2T/58/2016- 266
IČS: 3516010157

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný L. I.

Podľa § 41 ods. 1, § 189 ods. 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 20.04.2016 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv/77/16/3304 zo dňa 20.04.2016, na obvineného I. R. H. L. I., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a pre prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaní sú v tomto konaní stíhaní väzobne. Po podaní obžaloby rozhodoval súd o väzbe obžalovaných uznesením zo dňa 28.04.2016 s výsledkom ich ponechania vo väzbe.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2016 za účasti obžalovaných, ich obhajcov a poškodeného a zistil nasledovné:

Obžalovaný I. R. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojim obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv/77/16/3304 zo dňa 20.04.2016, doručenej súdu dňa 20.04.2016, právne kvalifikovaného ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako

-4-

konkrétnych trestných činov. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere a ochrannom opatrení.

Obžalovaný L. I. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojim obhajcom, taktiež urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv/77/16/3304 zo dňa 20.04.2016, doručenej súdu dňa 20.04.2016, právne kvalifikovaného ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétnych trestných činov. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere a ochrannom opatrení.

Z vyjadrení obžalovaného I. R. a obžalovaného L. I. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že obaja svoj čin úprimne oľutovali.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

2T/58/2016- 267
IČS: 3516010157

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobil, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám

Podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) na chránenej osobe,
- c) z osobitného motívu, alebo
- d) a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Vzhľadom na priznanie viny u oboch obžalovaných, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcov obžalovaných prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie oboch obžalovaných, opísané v obžalobe, pod skutkovú podstatu prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaných za tento skutok. V rámci dokazovania tiež nebola preukázaná existencia žiadnej z okolností, ktorá by u niektorého z obžalovaných vylučovala protiprávnosť činu. U obžalovaných išlo o konanie úmyselné, keďže chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom (priamy úmysel). Objektom prejednávanych trestných činov je ochrana slobodného rozhodovania sa človeka o svojom živote a majetku, ochrana osobnej slobody a ochrana domovej slobody.

Z odpisu Registra trestov vyplýva, že obžalovaný I. R. bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, počnúc rokom 2012, končiac rokom 2015, pričom vo všetkých prípadoch išlo o odsúdenie za rôzne formy prečinu krádeže. U všetkých odsúdení, či už z dôvodu amnestie prezidenta, uplynutia skúšobnej doby alebo vykonania alternatívneho trestu, sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. V Registri priestupkov má evidované 3 priestupky.

-6-

Z odpisu Registra trestov vyplýva, že obžalovaný L. I. bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný, počnúc rokom 2012, končiac rokom 2013, pričom v oboch prípadoch išlo o odsúdenie za prečin krádeže. U oboch odsúdení sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. V Registri priestupkov má evidované 2 priestupky.

Zo správ riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na obžalovaných vyplýva, že doterajší výkon ich väzby je v podstate bezproblémový.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, alebo

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti

2T/58/2016- 268
IČS: 3516010157

postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že pri oboch obžalovaných možno vzhľadom na rovnaký pomer a výskyt poľahčujúcich a príťažujúcich okolností u každého z nich, ako aj vzhľadom na ich približne rovnaký vek a rovnakú mieru zapojenia sa do priebehu skutku, pristupovať rovnako k určovaniu druhu trestnej sankcie a jej výmery.

U každého z obžalovaných súd identifikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznali sa k spáchaniu skutku a úprimne ho oľutovali) a vzhľadom na vyhlásenie o vine vykonané na hlavnom pojednávaní aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti). Súd tiež u každého z obžalovaných identifikoval príťažujúcu

okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, keďže obžalovaní svojím konaním spáchali viac trestných činov.

Pri úvahách o primeranej trestnej sankcii súd zohľadnil najmä to, že obžalovaní sa ku skutku na hlavnom pojednávaní priznali, jeho spáchanie oľutovali. Súčasne vykonali vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Tento procesný úkon súd na prospech obžalovaných zohľadnil ako významnú skutočnosť, umožňujúcu súdu skôr dospieť k rezultátu o vine a treste zredukovaním predpokladaného časovo náročného dokazovania na hlavnom pojednávaní. Okrem toho súd na začiatku hlavného pojednávania zaznamenal záujem obžalovaných a ich obhajcov realizovať s prokurátorom konanie o dohode o vine a treste, ktorého častým rezultátom v iných veciach je trest ukladaný pod dolnú hranicu trestnej sadzby, na tento účel až o jednu tretinu. Avšak pre vyjadrený nesúhlas prokurátora s takýmto postupom na začiatku hlavného pojednávania neboli splnené podmienky na uzatvorenie dohody o vine a treste. Vzhľadom k postoju obžalovaných k celému trestnému konaniu, v ktorom poskytovali potrebnú súčinnosť, k osobným pomerom obžalovaných, najmä sociálnemu prostrediu, z ktorého vyšli, k možnostiam ich nápravy, k okolnostiam, za ktorých bol skutok spáchaný a k jeho následku, dospel súd k záveru, že u obžalovaných je možné účel trestu dosiahnuť aj trestom ukladaným pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby a preto u nich aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, súc názoru, že v súhrne vyššie uvedených okolností sa trest odňatia slobody majúci byť uložený vo výmere najmenej 4 roky javí ako trest neprimerane prísny a že aj od výmerou miernejšieho trestu je možné očakávať dosiahnutie jeho účelu. Preto súd uložil každému z obžalovaných podľa § 41 ods. 1, § 189 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Nakoľko ani jeden z obžalovaných nebol doposiaľ vo výkone trestu, podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaných na výkon uložených trestov odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložené tresty považuje súd s poukazom na okolnosti tohto prípadu za zákonné, dôvodné a primerané. Uložené tresty súčasne primeranou mierou vyjadrujú morálne odsúdenie páchatel'ov spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčí-

-8-

ne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.